

PESCUITUL ÎN TIMPUL IERNII

vineri, 20 aprilie 2018

Iarna, pescuitul într-o pauză destinat atât pescarilor hoinari, cât și celor care preferă să pescuiască la copce. Le place pescuitul staționar, mai puțin în cele care pescuiesc la copce.

Bineînțeles, acest lucru nu înseamnă că un pescar în rit cu sunt eu trebuie să stea numai în cas, la gura sobei. Împreună cu mine au întotdeauna mai multe oportunități la dispoziție. Dar cum eu sunt adeptul pescuitului la peștii rătăcitori, în special la salmonide, stilul acesta de pescuit mă obligă ca în cea mai mare parte a sezonului rece să stau mai mult prin cas, răsfoind revistele din anii de demult.

Sunt nevoit să menționez și faptul că lecturarea unor reviste sau publicații de specialitate îmi oferă mai multe satisfacții decât vizionarea unor emisiuni cu specific pescăresc. În anii copilăriei mele de pescar „hoinar” nu prea am avut acces la reviste de pescuit sau cărți, singura revistă de specialitate mai accesibilă a fost V.P.R., o revistă pe care o împrumutam de la vânzătorii din satul meu natal.

Temperaturile optime pentru un pescuit pe timpul iernii nu ar trebui să scad sub 0°C. La temperaturi care scad sub 0°C peștii devin în mare parte inactivi. O scădere rapidă a temperaturii apei este cel mai rău lucru posibil pe timpul unei partide de pescuit în sezonul rece. În aceste condiții, localizarea peștelui este foarte importantă, deoarece nici o momeală, fie ea cât de bună, nu va atrage peștele în locul unde urmează să pescuiești. Peștii, pe timpul iernii, află într-o apăsătoare stare, nu prea simt nevoia să se hrănească. Dar dacă momeala le este prezentată în fața nasului, atunci este la fel ca și cum ai oferi unui copil mic înghețat pe o vreme caniculară.

În sezonul rece am avut rezultate pozitive la pescuitul cleanului Beldiei (brzak), dar și la pescuitul albului pe Clisura Dunării. Pentru capturarea albului din marele fluviu foloseam de regulă monturi cu peștii vii ori niște luci artificiale asemenea celor din silicon sau plastic. Cu ficelul de pasarelă și viermișori de carne prindeam pe râul Cara multe exemplare de clean mare, iar boboci de pâine înmuiate în lapte erau preferatele bancurilor de Beldie din râul nostru.

Cele mai bune locuri pentru un pescuit pe timp de iarnă sunt zonele râurilor unde apa este lin și puțin mai adânc, cu o adâncime de 1/1,5 m, sau în imediata apropiere a iazurilor și cascadele naturale formate de-a lungul anilor din pietroaie aduse de viituri și ape învolburate. Un pescuit eficient presupune folosirea metodei cu linie fină, plută și cârlige de dimensiuni mici și lansete foarte sensibile, dar și foarte multă mișcare din partea pescarului. Însă nu doar pescuitul este prioritatea pescarului pe timpul iernii. Un lucru foarte important este și întreținerea și revizia anuală a ustensilelor pescarului, a lansetelor și mulinetelor care, de atâtea ori în carieră, i-au oferit amintiri și satisfacții de neuitat pe malurile unor râuri sau lacuri. Pe timp de iarnă, când am mai mult timp liber, obișnuiesc să fierb o uic de Cara ova la gura sobei și să desfac arsenalul cu ustensilele de pescuit pentru a verifica dacă nu cumva îmi lipsește ceva pentru anul care stă să vină. Tot stând la gura sobei, mai fac câteva monturi și leg câteva ace de pescuit. Desigur, și cititul și-au recititul câtorva articole de pescuit este o alegere foarte bună pentru un pescar care vrea să se documenteze în legătură cu ultimele noutăți în materie de pescuit. Și, bineînțeles, ca pescar hoinar ce sunt, nu-mi rămâne nimic altceva decât să mă visez la marea captură, fie aceasta chiar mai mică decât ultima. Pentru că oricum ar fi, tot captură se cheamă.

Petru Miloș